

[Anders Andersen.]

at administrationen svulmede op. Jeg kan heller ikke forstå, at det skulle være så vanskeligt at kontrolere de forud indbetalte beløb, selv fra de skatteydere, der flytter til andre kommuner, for det er sådan i øjeblikket, at når en skatteyder flytter til en anden kommune, sender fraflytningskommunen meddelelse til tilflytningskommunen om denne skatteydere indkomst, således at han kan sættes i skat i den nye kommune. Det ville vel ikke betyde nogen større administrativ vanskelighed, om man på et sådant kort skulle indføre eventuel forud indbetalt skat, som så kunne overføres til den nye kommune.

Jeg har det samme indtryk som det ærede medlem hr. Poul Møller, at det er, som om man har vredet hjernen for at finde de flest mulige indvendinger imod dette forsøg på at skabe en udligning ved disse ekstra indkomster.

Den højtærede finansminister ville ikke afkræfte mine bemærkninger om, at gennemførelsen af kildeskat muligvis kan medføre administrationsudgifter på 50—100 mill. kr. Den højtærede finansminister udtalte, at tallene syntes noget løse, men deri ligger ikke, at tallene ikke kan være rigtige. Og mon ikke alligevel mange skatteydere i dette land vil vende sig imod en ordning, hvorved administrationsudgifterne forhøjes med så formidable tal? Jeg synes derfor, at den højtærede finansminister og hans parti og andre partier i denne sal bør tænke over, om ikke den tanke, der ligger bag dette lovforslag, er overvejelse værd, om den ikke giver mulighed for at løse netop nogle af de problemer, vi i øjeblikket har for os.

Jeg vil også gerne sige til det ærede medlem hr. Hans Knudsen, at jeg deler ikke den opfattelse, at kommunerne vil være betænkelige ved disse administrationsudgifter. Jeg tror fuldt og fast, at de forskudsbeløb, der indbetales, vil kunne dække de øgede administrationsomkostninger. Dertil kommer en anden væsentlig ting, nemlig at disse indbetalinger, hvis de bliver af nævneværdigt omfang, samtidig forøger kommunernes likviditet. Jeg tror derfor ikke, at kommunerne er så betænkelige.

Må jeg sige til den højtærede finansminister, at når vi på andre områder piller

ved vor skattelovgivning — vi gør det hvert år ved ligningsloven, hvor man også på en måde forsøger en indkomstudjævning, forsøger at tage hensyn til de problemer, der kan opstå — kan det ikke være rimeligt, at dette lovforslag ikke får en behandling i et særligt udvalg. Man kan sige, at det kan være uheldigt at pille disse ting ud, men der er vel ikke mange, der tror på, at skattereformforslaget gennemføres indenfor en overskuelig tid. Derfor mener vi, det er fuldt berettiget, at vi har stillet dette forslag og derved har forsøgt at løse et problem.

Jeg anerkender den gode vilje, man fra alle sider har givet udtryk for, men jeg synes sandelig, at hverken finansministeren eller hans parti har haft noget at have denne gode vilje i.

Axel Sørensen: Jeg vil gerne minde de to ærede ordførere om, at en skattetekniker her i vor hovedstad, senere statschef og finansminister, har brugt det udtryk, at man skal betale sin skat med glæde. Det blev måske et slagord, men nåede aldrig at få den tilslutning, som man egentlig havde tænkt, og jeg tror heller ikke, de ærede ordførere skal have for store forhåbninger om, at man kan få skatteborgerne i dette land til at betale deres skat forskudsvis. Så store forhåbninger har jeg med mit kendskab til skatteyderne i alt fald ikke.

Min påstand om, at ordningen vil øge administrationen, er rigtig, det står fast. Ifølge lovforslagets § 1 har man ret til at indbetale forskudsbeløb indtil 1½ måned efter regnskabsårets slutning; det vil normalt sige, at flertallet af skatteydere indtil d. 15. februar kan betale ind på forfalden skat eller forskudsvis på skatter for det kommende skatteår. Ligningsmyndighederne kan altså ikke påbegynde det arbejde, som nu allerede tilrettelægges kort efter nytår; det vil igen sige, at for staben i ligningsmyndigheder, skatteråd o. lign., som i øjeblikket er hårdt presset på grund af øget arbejde, vil bageret flyde over, og meget kraftige henstillinger om at få flere mand ind i arbejdet vil blive følgen. Dette i forbindelse med hele det kontoværk, som der bliver tale om, med indskud og senere regulering af disse konti, vil betyde øget administration, og forslagsstil-